

ת"פ 48127/07/20 - מדינת ישראל ע"י נגד יפה פריחה ביטון ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48127-07-20 מדינת ישראל נ' ביטון

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום	
מתביעות ירושלים	
נגד	
הנאשמת	
יפה פריחה ביטון ע"י ב"כ עו"ד בדריה עותמן	

גזר דין

כתב האישום

הנאשמת הודתה והורשעה בשני כתבי אישום.

ת"פ 21071-08-21 (התיק העיקרי)

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.2.2021, נכנסה הנאשמת באמצעות מפתח מותאם אל דירת שכנתה, זאת לאחר שווידאה כי שכנתה תהיה מחוץ לדירה. בתוך הדירה, נכנסה הנאשמת אל חדר ונטלה אבקת כביסה וסבוני רחצה. בהמשך, הבחינה הנאשמת בקופה אשר הונחה על שולחן המטבח. הנאשמת ניגשה אל הקופה וניסתה לפתוח אותה באמצעות סכין. משלו הצליחה, נטלה גם את הקופה ויצאה מהדירה. בגין מעשים אלה, הורשעה הנאשמת בעבירות של **הסגת גבול כדי לעבור עבירה**, לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**) ובעבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ת"פ 48127-07-20 (התיק המצורף)

על פי עובדות כתב האישום, בין התאריכים 14.8.2019 ל - 16.8.2019 הגיעה הנאשמת אל ביתו של המתלונן. הנאשמת דפקה בדלת ומשלא נענתה, פתחה את הדלת על ידי דחיפה חזקה. הנאשמת הבחינה כי אין איש בבית ונטלה מתוך תיק שהיה תלוי על הדלת ארנק ומתוכו נטלה כרטיס חיוב השייך לאשת המתלונן. בתוך הארנק היה גם קוד אישי של הכרטיס. בהמשך אותו יום, משכה הנאשמת כסף באמצעות כרטיס החיוב בשלוש הזדמנויות שונות בסכום כולל של 3,600 ₪. ביום 19.8.2019, ניסתה הנאשמת למשוך כסף, אולם הכרטיס נחסם ונבלע. בגין כל אלה, הורשעה הנאשמת בעבירה של **התפרצות למגורים לבצע עבירה** לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין; בעבירת **גניבה** לפי סעיף 384 לחוק העונשין ובעבירה של **הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב. תשמ"ו - 1986.

מהלך הדין

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשמת הודתה והורשעה בכתב אישום מתוקן בתיק העיקרי ובכתב אישום מקורי בתיק המצורף. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית והנאשמת נשלחה לשירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינה עולה, כי הנאשמת בת 57, גרושה ואם לשני ילדים בוגרים. הנאשמת עבדה במשך שנים כמלווה הסעות של נוער בסיכון ומט"בית, אך כיום אינה עובדת ומתקיימת מהבטחת הכנסה והיא מוכרת כנכה בביטוח הלאומי בשיעור 20%. קורות חייה של הנאשמת פורטו בהרחבה על ידי שירות המבחן ואין ספק כי מדובר באישה אשר במהלך חייה התמודדה עם תחושת חוסר נראות, ניצול, בדידות, השפלות וניכור רב מבני משפחתה. הלכה למעשה, הנאשמת מנותקת קשר ממשפחתה הגרעינית, לרבות מבנה ונכדיה ממנו, והיא בקשר עם בתה הבוגרת. בנוסף, במהלך חייה חוותה הנאשמת אלימות במהלך נישואיה, עובדה שאף היא הותירה צלקת בנפשה. לפני כשנתיים, עברה הנאשמת אירוע מוחי בביתה ובעקבות כך הופנתה למרפאה לבריאות הנפש ואובחנה עם תסמינים דיכאוניים והחלה לקבל טיפול תרופתי. בעניין זה, שירות המבחן התרשם כי לנאשמת מחשבות אובדניות, חרדות ומצוקה נפשית רבה. לנאשמת אין עבר פלילי וביחס לעבירות בהן הורשעה התרשם שירות המבחן כי מחד, קיבלה הנאשמת אחריות על מעשיה והביעה חרטה. מאידך, ציין השירות, כי הנאשמת התקשתה להתבונן לעומק במעשיה ולהסביר את המניעים להתנהגותה. לדברי הנאשמת, באותן שנים בני משפחתה ניתקו עמה את הקשר, ולנוכח משבר הקורונה יצאה לחל"ת ומצבה הכלכלי היה קשה. הנאשמת סיפרה כי מצבה הנפשי היה קשה באותה עת והיא נזקקה לכסף על מנת לספק את צרכיה הבסיסיים. כמו כן, מסרה כי הכירה את המתלוננים והתנצלה בפניהם על מעשיה. לדברי שירות המבחן, הנאשמת נמצאת כיום בקשר עם גורמי הרווחה ועם מרפאת בריאות הנפש וכן נמצאת בתהליך מול המל"ל להכיר במצבה. בנסיבות העניין, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשמת מאסר מותנה משום שסבר שנוכח מצבה הנפשי והגופני, לא יעמוד לה כוחה לעמוד בעונש מוחשי דוגמת של"ץ. כמו כן הומלץ על הטלת פיצוי וצו מבחן לצורך מעקב אחריה, ושילוב בטיפול, במידת הצורך.

ראיות לעונש

הוצגו לי מסמכים המעידים על מצבה הנפשי של הנאשמת.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש של כ-16 חודשי מאסר על בסיס מתחמים שבין 4 ל-12 חודשים לתיק העיקר ו-12 - 24 חודשים לתיק המצורף וכן עתרה להטיל ענישה נלווית.

הסניגורית ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן נוכח נסיבותיה האישיות.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות של הסגת גבול והתפרצות לדירה בפרט, ועבירות רכוש בפרט, פוגעות בכבוד האדם, בקניינו ובעיקר בפרטיות ובאוטונומיה שלו. כניסת אדם זר לביתו-מבצרו של אדם אחד כרוכה בפגיעה קשה בפרטיות ובתחושת הביטחון של המתגורר בנכס, שלרוב נותרת עם קרבן העבירה זמן רב. בענייננו, הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: מדובר בעבירות מתכונות ברמה נמוכה, המעידה בעיקר על חוסר שיקול דעת של הנאשמת, המתכתב עם מגבלותיה הנפשיות כפי שעמד עליהן שירות המבחן; הנאשמת אחראית למעשים, ומצוקתה הכלכלית והנפשית אין בה להוות נסיבה הפוטרת אותה מאחריות או המפחיתה מחומרת המעשים, במיוחד נוכח העובדה שחזרה עליהם. יחד עם זאת, מידת יכולתה של הנאשמת להימנע מן המעשים נוכח המתואר בתסקיר שירות המבחן, מופחתת, ויש בכך משום נסיבה לקולה. בפועל נגרם נזק ונפגעו פרטיותם וקניינם של המתלוננים; יכול היה להיגרם נזק משמעותי יותר. לטעמי ההיכרות המוקדמת של הנאשמת עם המתלוננים היא נסיבה לחומרה, בשל הפגיעה באמונם.

מדיניות הענישה הנוהגת - הנסיבות בענייננו ייחודיות למדי, שכן העבירות בוצעו בשל מצב נפשי וכלכלי מורכב של נאשמת. יחד עם זאת ניתן לומר כי הכלל בעבירות התפרצות לדירה הוא מאסר, בשל פוטנציאל המפגש האלים בין הפורץ לבעל הדירה והפגיעה בערכים המוגנים עליה עמדתי לעיל. יחד עם זאת, ניתן למצוא ענישה מגוונת בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה.

א. ברע"פ 7683/13 **פרלמן** נ' **מ"י** (מיום 22.2.2014) נקבע מתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר, ונגזרו 18 חודשי מאסר בנסיבות חמורות יותר לאדם בעל עבר פלילי;

ב. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 14167-10-15 **דרבאי** נ' **מ"י** נקבע מתחם ענישה שבין 6 ח' עבודות שירות ל-24 חודשים לנסיבות של התפרצות צעירים לפנימיה וגניבה ממנה, שם הסתיים התיק באי-הרשעה ושל"ץ נרחב;

ג. ברע"פ 8399/15 **קדוש** נ' **מ"י** (מיום 19.5.2016) אושר מתחם ענישה בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו 12 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהתפרץ לדירת אם חברתו, תוך ניצול יחסי הקרבה וגניבת רכוש השייך לבעלה המת של הנשדדת.

ד. ברע"פ 6481/17 **לחאם** נ' **מ"י** (מיום 2.11.2017) אושר מתחם שבין 6 חודשי מאסר ל-24 חודשי בנסיבות של התפרצות ע"י נאשמת שסבלה מנכות. הוטל שם מאסר של 3 חודשים ויום חלף 6 חודשי מאסר שנגזרו בערכאה ראשונה בשל נסיבותיה האישיות.

מתחם הענישה - לפיכך, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה וסוגיית יכולתה המוגבלת של הנאשמת להימנע מן המעשים, מתחם הענישה בתיק העיקרי יעמוד על חודש עד 8 חודשי מאסר, ובתיק המצורף בין 4 ל-12 חודשי מאסר וענישה

נלווית בדמות פיצוי, קנס ומאסר מותנה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשמת אישה מבוגרת שמסכת חייה לא הייתה קלה; מצבה הבריאותי והנפשי אינו שפיר; מדובר בנאשמת ללא עבר פלילי שקיבלה אחריות למעשים, ומדובר במעידות יחידות שלה. הוגשה לי אינדיקציה מוחשית כי מצבה הנפשי מושפע לרעה כתוצאה מחרדתה של הנאשמת מההליך הפלילי, והדבר מלמד על חרטה ועל היותה מורתעת מן ההליך הפלילי (מעקב מרפאה פסיכיאטרית מיום 15.6.2022).

המיקום במתחם וסטייה ממנו משיקולי צדק - אלמלא נסיבות חריגות המקימות שיקולים של צדק המאפשרים חריגה ממתחם העונש, היה מקום להטיל על הנאשמת עונש מאסר עד אמצע המתחמים המשוקללים שקבעתי. אלא שכאמור, סברתי שנכח נסיבותיה הנפשיות הנובעות באופן ישיר מהקשיים המרובים שחוותה במהלך חייה, יהא זה בלתי צודק לשלוח את הנאשמת למאסר בפועל ממש, והדבר יגרום לה נזק בלתי מדתי, שאינו עולה בקנה אחד עם עקרונות ההלימה, בהתחשב בנסיבות המעשה והעושה כאחד. בנסיבות אלו, אני סבור כי ראוי לאמץ את הפתרון שהוצע ע"י בית המשפט העליון ב-ע"פ 4456/14 **קלנר ואח' נ' מ"י** (מיום 29.12.2015, להלן - **עניין לופוליאנסקי**), והוא חריגה מ"שיקולי צדק" (ר' סעיפים 212-218 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן). נקבע אמנם, כי מדובר בחריג שבחריגים, ואולם אני סבור כי יש לאמץ גישה זו כאן לנוכח הטעמים האישיים עליהם עמדתי. לטעמי, מעשיה של הנאשמת מצדיקים ענישה מוחשית וחינוכית, ולכן לטעמי של"ץ הוא הפתרון הראוי. אני גם סבור שאילוץ הנאשמת לצאת ולעמוד למען הציבור יביא לשיפור במצבה הכללי לרבות מצבה הנפשי, משום שיאלץ אותה לצאת מדלת אמותיה, ולהעניק מעצמה לזולת, לאנשים המצויים במצב קשה ממנה. זאת בנוסף לצו מבחן, קנס ופיצוי, שיהוו ענישה הולמת בנסיבות המעשים ובנסיבות העושה.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 100 שעות של"ץ. שירות המבחן יכין תוכנית של"ץ בתוך 60 יום מהיום. ניתן יהיה לבצע את העבודות בתוך תקופה של 18 חודשים;
- ב. 3 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא תבצע הנאשמת כל עבירת רכוש ומרמה מסוג עוון;
- ג. 6 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא תבצע הנאשמת כל עבירת רכוש ומרמה מסוג פשע;
- ד. קנס בסך 500 ₪ או יומיים מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-5 תשלומים החל מיום 1.10.2022 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד יועמד הקנס לפירעון מיידי;
- ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים (עדי תביעה 1 בכל אחד מהתיקים). הפיצוי ישולם ב-5

תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.2022.

ניתן לקזז את הפיצוי והקנס מכל הפקדה שבתיק על אף הודעת עיקול, וניתן להשיב יתרת זכות ככל שלא קיים עיקול;

ו. התחייבות בסך 10,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא תעבור הנאשמת כל עבירת רכוש או מרמה. הנאשמת הוזהרה כי אם לא תקיים התחייבותה, זו תחולט כקנס;

ז. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום. אני מורה לשירות המבחן לשבץ את הנאשמת בטיפול מותאם לה (פרטני או קבוצתי) נוסף על הטיפול הנפשי בו היא משולבת.

הובהר לנאשמת כי אם לא תבצע את צו השל"ץ או את צו המבחן כנדרש ולא תשתף פעולה עם שירות המבחן, ניתן יהיה לפתוח מחדש את שאלת העונש ולהטיל עליה כל עונש חלופי לרבות מאסר.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

בטלפון: *35592 או 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ב, 13 יולי 2022, במעמד הצדדים.